

FRANQUEIG CONCERTAT

PROBLEMES CONSTITUCIONALS

La facultat presidencial de tornar les lleis

Les iniciatives de la darrera crisi ministerial d'Espanya han mostrat la importància que tenen els articles 83 i 84 de la Constitució de la República. Han mostrat, també, les greus dificultats que l'aplicació pot produir, i que la febre passional ha baixat, i que el debat s'ha tornat més sereniament aquests importants problemes de Dret polític.

El primer dubte que s'ofereix dies passats, fou el següent: el Cap de l'Estat, per a tornar a les Corts la llei que el Govern proposa que fos esmentada, necessitava indispensablement la signatura d'un ministre?

El senyor Alcalá Zamora creia que no. Entre els polítics i periodistes, els que deien que sí i uns altres deien que no. El senyor Jiménez Asúa, que intervingué d'una manera molt directa en la redacció del codi constitucional, dels quals respongué afirmativament. El senyor Melquíades Álvarez és dels que respongué negativament. En la pràctica, el problema s'ha resolt a aquesta vegada en el sentit que la tornada d'una llei a les Corts per part del President de la República, exigeix la signatura d'un ministre responsable.

seran nuls i sense força d'obligar, ve a circumscriure el precepte als actes que imposen una obligació a un o a uns altres.

El que passa és que l'article no està gaire ben redactat. El mot "actes" és massa extensiu. A la Constitució de la monarquia espanyola restaurada hi havia un article semblant, el 49, que estava redactat així: "Cap manament del rei no pot dur-se a efecte si no està contrasignat (refrendado) per un ministre, que per aquest sol fet se'n fa responsable." Com pot veure's, el mot "actes" no figura en aquest text. I si és massa extensiu el mot "actes", ho és poc el mot "manament".

La bona i clara redacció del precepte de la contrasignatura (contre-seing) en francès i (refrendo) en castellà la trobem en el paràgraf 68 de la Constitució txecoslovaca, que diu: "Tot acte presidencial d'ordre governamental o executiu, per a ésser vàlid, ha d'estar contrasignat per un membre responsable del Govern."

Heus ací l'exacta delimitació del mot "acte" en un tal cas. Es tracta de tot acte governamental o executiu.

carer de la Barca, primer, i després amb el del barri de l'Hospital, a fi de sotmetre'ls a l'aprovació definitiva de l'Ajuntament i poder procedir en conseqüència.

V. E. no obstant acordarà. — Girona 28 abril 1934.

El senyor Camps i Arboix pronunciat unes paraules a favor de la mateixa, fent notar que ella s'encaminava a posar els fonaments de la solució futura del problema de la vivenda, problema magne en la vida col·lectiva de Girona, començant per disposar d'una sèrie de preceptes legals que permetessin recolorzar damunt d'ells una acció d'autoritat, a fi de restringir abusos i fer possible una millora de l'habitació, segons correspon a les modernes exigències d'habitabilitat i higiene. Digué que no pretenien que la proposició fos aprovada, sinó que en tenien prou en què fos presa en consideració i que per l'Alcaldia s'activés la tramitació de la mateixa per tal de portar a la pràctica els punts establerts per la proposta. Així s'acordà.

No figurava altra cosa en l'ordre del dia, per tant, s'entrà a precs i preguntes.

Inicià els mateixos el senyor Juvé, d'Esquerra, demanant explicacions sobre la suspensió del concurs per a la provisió d'una plaça de professora de tall, majorment quan s'havia dit que la dita suspensió obria a gestions fetes per la minoria d'Esquerra. El senyor Aragó, ponent de Cultura, donà les explicacions interessades i feu constar que l'acord de la Comissió de Govern no havia estat influït per cap gestió aliena, i menys per la minoria d'Esquerra, que no havia intervingut en el sentit a què referia el senyor Juvé. Aquest es donà per satisfet.

El senyor Dalmau, d'Esquerra, felicita l'Alcalde per l'arranjament realitzat en les faixes de verd de l'Onyar, cosa que representa una lloable rectificació de la contra feta a dita millora quan el senyor Tomàs estava a l'oposició, afegint que era de desitjar que s'extengués aquella faixa per sota de la Biblioteca municipal i a l'altre costat del riu. El senyor Alcalde contestà dient que partidari o no d'aquella millora, no podia desfer una cosa feta i a això obeïa l'arranjament dels "jardinetes" de l'Onyar, a quines paraules replicà el senyor Dalmau afirmant que una obra que implicava una despesa tan petita, i que solucionava un aspecte estètic i un altre sanitari, no podia deixar d'atendre's amb l'excusa de què eren primer altres millores.

El senyor Busquets Norat, sollicità que es facilités una cadira i llum al vigilant del fielat del pont del Güell en la seva confluència amb la Ronda de Ferran Puig.

El senyor Busquets Ventura, d'Esquerra, pregà que en el successiu es publicués el nom dels industrials infractors sancionats per multa, per a major exemplaritat, tal com es venia fent. El senyor Tomàs s'excusà de fer-ho per no ésser partidari d'aquesta publicitat. El senyor Busquets insistí per a significar que era exemplar i profitosa la mesura per ell interessada i que pensés com pensés l'Alcaldia calia que es patentitzés aquesta diferència de criteri.

El senyor Vila, d'Esquerra, denuncià el fet de què ingressà un accidentat que, després morí, al Dispensari municipal, no pogué ésser atès perquè no hi havia cap facultatiu present; sollicità que s'obris un expedient per a depurar responsabilitats i remarca la necessitat de què es posés terme a aquest estat de coses. El senyor Tomàs digué que s'obriria amb energia.

Cataluña

HA CONTESTADO AL ACTO DE EL ESCORIAL CON UN DESFILE DE MAS DE 150.000 CIUDADANOS ANTIFASCISTAS

El ejemplo que han de seguir los demás pueblos de España

(Colaboración exclusiva)

Ante la amenaza a la Libertad y a la República, que quiso significar el acto de El Escorial, y que resultó un tremendo fracaso, y un fracaso de los que anulan la supuesta fuerza de una organización política, Cataluña, las izquierdas de Cataluña, sin la pomposa y cuidada organización llevada a cabo por las huestes de Gil Robles, acaban de efectuar una manifestación antifascista en Barcelona, en la que han tomado parte más de ciento cincuenta mil manifestantes.

Y esta manifestación, que ha sido casi improvisada, ha constituido un elocuente aviso para que tengan en cuenta los enemigos del régimen y de las esencias liberales, los reaccionarios y los cavernícolas, los fascistas y los plutócratas, que Cataluña está en pie y muy alerta para impedir

cualquier maniobra contra la República, cualquier audacia fascista.

Anoche, a las diez, en todas las montañas de Cataluña, en los puntos más estratégicos de las montañas catalanas, se encendieron hogueras para demostrar la penetración que existe entre la inmensa mayoría de los catalanes en defensa de sus ideales de libertad y como prólogo de la manifestación antifascista del domingo. El espectáculo que ofrecían la infinidad de montañas que alcanzan la vista desde la cumbre del Tibidabo, era fantástico. Era una cosa maravillosa. Algo que no puede concebir más que el que tiene fe en sí mismo y en los destinos de su pueblo. Y la animación y el entusiasmo que se notaban en el famoso monte que domina a Barcelona, eran un presagio de lo que había de ser el acto del domingo; de la extraordinaria importancia que tendría.

El Presidente de la Generalidad don Luis Companys, estuvo en el Tibidabo, para gozar de aquel espectáculo grandioso e incomparable, y fué ovacionado y vitoreado por la multitud. Estos sentimientos de simpatía y de respeto, son los que deben inspirar los gobernantes, los hombres que figuran a la cabeza de los pueblos.

Domingo, ha amanecido algo fresco y uivioso. Un día gris y antipático, impropio de la primavera barcelonesa. Los elementos de la Naturaleza, han querido poner a prueba la fe y el entusiasmo de los hombres liberales de Cataluña. Y los hombres liberales de Cataluña, han resistido la prueba admirablemente, sin entibiarse lo más mínimo, su decisión. Ha ocurrido lo contrario de lo que sucedió con los jóvenes "muchachos" de las huestes seles todos los medios para ir a El de Gil Robles, que aesar de facilitar Escorial — y dinero encima — se asustaron, por si venían mal dadas, y del frío y de la nieve y no pasaron de diez mil, — exagerando mucho —, los que asistieron al acto. Lo treinta y cinco mil, que, contando por bajo, anunció Gil Robles, muchos días antes de pasar en la manifestación, de cada se convirtieron en diez mil. No puede darse mayor ridículo.

En cambio, en la manifestación de Barcelona, han tomado parte más de ciento cincuenta mil hombres, sólo de Cataluña, y unos grupos de Aragón y Valencia. Y ha presenciado el desfile, y ha ovacionado continuamente a los manifestantes y a las banderas que llevaban, una multitud enorme. Puede asegurarse, que la manifestación antifascista de hoy, es la manifestación política más nutrida y más importante que se ha registrado en Cataluña. Y quizás en España. Ha substituído el entierro del Presidente Mado más importante que la que consistió.

Desde el Parque de la Ciudadela a la calle de las Cortes Catalanas, cruce con la de Entenza, donde se iba disolviendo la manifestación hay, seguramente, unos cuatro kilómetros. Y estos cuatro kilómetros, los han recorrido los manifestantes, con una lluvia molesta y un airecillo otoñal. El desfile ha durado tres horas exactas. Desde la sonce de la mañana a las dos de la tarde.

Ha sido, realmente, la manifestación, una cosa confortadora y emocionante. Ha sido la expresión firme de un pueblo que cierra el paso a la reacción, Formaban l'acomitiva hombrs de todas las edades y de todas las clases sociales. Obreros de la ciudad y trabajadores del campo. Los "rabassaires" pasaban de sesenta mil. Y han abundado de un modo insospechado las mujeres. Las banderas y pancartas pasaban a centenares. Banderas de los Centros de Esquerra de "Estat Català", de los Voluntarios de Africa, de la Unió Socialista, de los Federales de la Unió de Rabassaires... Los lemas de las pancartas, eran valientes y expresivos. El pueblo catalán, ha puesto de manifiesto en ellos que antes que el fascismo, prefiriere la Revolución. Y los mueras a los políticos traidores a la República se han sucedido. La manifestación ha resultado ordenada, correcta, magnífica. Sin el menor incidente. Lo que demuestra el civismo y la capacidad de nuestro pueblo.

La nota más destacada de la manifestación la ha constituido la enormidad de flores que llevaban los manifestantes ara depositar en la tumba del Presidente Macià. No es posible tener una idea aproximada de las flores que llevaban hombres y mujeres. Coronas, guirrnaldas, ramos, manojos de flores silvestres...

Y es que el espíritu del Presidente Macià alienta, anima y estimula a los catalanes amantes de la libertad y de Cataluña y el nombre de Macià, es el

(Continúa a cuarta plana)

L'Autonomista
està preparant un número extraordinari dedicat a
Miss Catalunya
1 9 3 4
«MISS» de les comarques gironines.
Historial del Concurs.
Reportatges interessants.
Fotografies.

Tal com està redactat l'article 84 de la Constitució espanyola, cal demanar que té raó el senyor Alcalá Zamora i que té raó el senyor Jiménez Asúa.

En el seu primer apartat, el dit article diu: "Seran nuls i sense cap força d'obligar els actes i manaments mandatats del President que no esquin contrasignats (refrendados) per un ministre." El segon apartat diu: "L'execució dels dits manaments implica responsabilitat penal." I és clar, de sostenir que la tornada d'una llei per a una segona deliberació parlamentària, no és un acte.

Literament, l'article 84 és aplicable, doncs, a la tornada d'una llei. No es neguem. Però en disposar l'article de els actes i manaments que no esquin contrasignats per un ministre

La tornada d'una llei al Parlament per part del Cap de l'Estat, és un acte governamental o executiu? Per nosaltres, no. Es un acte de la tramitació interna d'una llei, quan aquesta no té encara força executiva. Sobretot allí on, com a Espanya, hi ha un règim parlamentari unicameral, aquesta facultat del President no hauria d'exigir contrasignatura. Però l'article 84, en la seva lletra, l'exigeix.

La diferència no és tanmateix molt gran pel que toca als efectes d'aquest acte presidencial respecte al Govern. Encara que la tornada de la llei pel President no exigeix la contrasignatura ministerial, aquell Govern que no aprova l'acte i trobés bé la llei tal com el Parlament l'ha sancionada, hauria de dimiir lògicament, puix que no podria considerar-se en possessió de la plena confiança presidencial.

A. ROVIRA I VIRGILI

El senyor Busquets Ventura, d'Esquerra, pregà que en el successiu es publicués el nom dels industrials infractors sancionats per multa, per a major exemplaritat, tal com es venia fent. El senyor Tomàs s'excusà de fer-ho per no ésser partidari d'aquesta publicitat. El senyor Busquets insistí per a significar que era exemplar i profitosa la mesura per ell interessada i que pensés com pensés l'Alcaldia calia que es patentitzés aquesta diferència de criteri.

El senyor Vila, d'Esquerra, denuncià el fet de què ingressà un accidentat que, després morí, al Dispensari municipal, no pogué ésser atès perquè no hi havia cap facultatiu present; sollicità que s'obris un expedient per a depurar responsabilitats i remarca la necessitat de què es posés terme a aquest estat de coses. El senyor Tomàs digué que s'obriria amb energia.

El senyor Cornella, d'Esquerra, demanà l'arranjament de les entrades a Girona del cantó de Sant Gregori i la col·locació de focus elèctrics en les cruïlles del carrer de Lorençana amb Maragall i Garreta, així com l'apisonament d'aquell mateix indret. Intervingueren els senyors Meléndez, Bonmati i Dalmau, els dos primers dient que de "tot en tenia la culpa l'Esquerra", i el darrer defensant l'obra de l'anterior Ajuntament, palesant que el prec formulat no entranyava censura per ningú i que solament obeïa a una millora sentida.

El senyor Alcalde donà compte de les gestions realitzades a petició del senyor Sala sobre obres de nova construcció en els solars venuts dels antics baluards i prop de la Comissaria a petició del senyor Vila en la darrera sessió del ple, sobre facilitat per a publicar edictes en el Butlletí de la Generalitat.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'acabà la sessió.

El Ple municipal de Dimecres

En la segona reunió ordinària del ple municipal es repetí el que havia passat en la reunió del dia anterior, és a dir, l'ordre del dia estava intercanviat solament per l'activitat i la iniciativa de la minoria d'Esquerra Republicana, continuant aquesta la seva tasca d'assenyada actuació demostrativa de què té un pensament de govern, que ja voldria per a sí la presència majoria de la "Lliga".

Amb el bagatge nul que porta a les sessions plenàries la precària majoria, es comprèn que la sessió fos d'escassa durada.

Assistiren a la mateixa tots els consellers excepte els senyors Sala, Domènec i Serra.

Aprovada l'acta de l'anterior, fou llegida la següent proposició de la minoria d'Esquerra:

"Excel·lentíssim senyor: Problema de primer pla en la vida municipal gironina, és a totes llums el de la vivenda. Poques ciutats com la nostra han estat sotmeses per unes tan imperioses exigències de plaça forta, a realitzar la solució de les màximes necessitats en el menor espai possible. D'altra banda la creixença de la ciutat, a l'impuls de les necessitats modernes, ha estat feta amb desconcert i remarcable anarquia en les noves edificacions.

Una cosa i altra obliguen a establir un règim de vivenda que faci possible la desaparició de barris insalubres, la millora de les habitacions insalubres; la reconstitució de les ruïnes i que les noves construccions obeixin a un pla i estigui dotades de totes les condicions de confort i sanitat.

Es obent a aquestes directrius que la minoria d'Esquerra Republicana honora en proposar:

1.er Que per la Comissió de Foment s'estableixin unes ordinacions sobre la vivenda, en les que es regull:

- La fixació d'aliniacions i passants, revisant les que calguin.
- L'obligació que tenen de tancar-se, tal com en la pràctica es veu fent, les cases que donen al riu Onyar i que es reformen.
- L'obligació de què es demani permís per totes les obres de millora o reforma interior que es realitzin en les construccions, a fi de que s'ajustin a les prescripcions d'higiene i sanitat.
- L'obligació per part dels propietaris de refer i adecentat les façanes i sancions tributàries a les que estiguin en mal estat de conservació.
- Règim a seguir per la construcció de voreres, desaignes i canaletes.
- L'obligació de què les portes, finestres i balcons siguin repintats.
- L'obligació de què les portes de les botigues no s'obrin a l'exterior amb establiment d'impostos per les que no practiquin la reforma.
- Subjecció de les noves construccions que es realitzin i de les reformes que es facin, a unes normes d'ornament i arquitectura que respondonguin a les exigències del bon gust i a les de l'ambient ciutadà que les hi sigui propi.
- 2on Que per la Comissió de Govern s'organitzi una oficina de reclamacions sobre abusos de propietaris i llogaters i de denúncies sobre deficiències en les vivendes. Aquestes reclamacions i denúncies, degudament comprovades, seran sancionades d'acord amb el que disposin les referides ordinacions.
- 3.er La mateixa oficina curarà de fer l'estadística de vivendes en mal estat, classificant-les en ruïnes, deficients i insalubres, portant-se una llista per cada habitació o immoble, on s'especificaran les condicions d'habitabilitat, cubicatge de les habitacions, ventilació, etc.
- 4.er Que es confeccioni el projecte de reforma interior de la ciutat, amb l'estudi de la reforma del barri del

PLAZA DE TOROS DE FIGUERAS
EMPRESA: M. GELART
DOMINGO 6 DE MAYO DE 1934 A las 4 de la tarde
GRAN CORRIDA DE TOROS
se picarán, banderillerán y serán muertos a estoque
Magníficos y seleccionados Toros,
de la acreditada ganadería de D. L. DE CLAIRAC, de Salamanca, con divisa MORADA y ENCARNADA, por los célebres matadores de toros,
Rafael Gómez, Manuel Giménez, Joaquín Rodríguez,
El Gallo - Chicuelo - Cagancho
con sus correspondientes cuadrillas.
ENTRADA 8 PTAS. Detalles por carteles y programas.
Despacho de entradas en Girona: Imprenta A. Franquet - Platería, 26
Jueves 10, Festividad de la Ascensión: GRAN NOVILLADA

LES LLETRES I LES ARTS

PÀGINA DEL DIVENDRES

«La crisi d'una civilització»

de Josep M.ª Tallada.
I LA CIVILITZACIÓ D'UNA
CRISI
Llibreria Catalònia.

Aquest títol, d'una sobrietat profunda, «La Crisi d'una Civilització», ens féu encetar el llibre de Josep M.ª Tallada, amb la il·lusió de trobar-hi una referència inèdita o almenys una escaleta de llum sobre la gestació laboriosa de la nova civilització. Interrogació esvalda prematurament. L'autor no s'ha proposat més que divulgar la situació grotesca del liberalisme, com si això li reportés un alleujament a la seva responsabilitat d'economista del lliure canvi.

«Es sols una modesta contribució a l'estudi de les dificultats que pesen sobre els homes dels nostres dies» estipula en el pròleg, i totseguit passa revista als fenòmens espectaculars, que semblen explicar això que en diem crisi. Corre de Spengler fins a Stalin, sense gosar tocar gaire l'experiment de Roosevelt perquè encara crema massa.

Cal reconèixer, que s'hi esmerça sense fer concessions extremades a un partit pres, Reconex les deficiències del nostres sistemes econòmics, polítics i socials; diu no espantar-lo cap solució mentre no sigui violent ni contrària a allò que París i Londres han significat fins ara per Europa; amb tot, el seu enemic immediat és el comunisme, i si no en defuig certes solucions pràctiques, el planteja en infinit.

Lliçó exemplar — que estan obligats a escoltar i meditar precisament, els homes d'influència — dita en prosa comprensible per a tothom i doblement estimable perquè ha estat escrita per un autor que està vinculat als interessos del capitalisme. Però si és lloable que existeixi qui ajuda a esvaïr encamagaments, cal no descuidar-se que el veure-hi clar ha de servir per a situar-se en el centre d'equilibri, car «les masses, més que saber d'on venen, els interessa saber on van, o on se'ls vol portar». I si Josep M.ª Tallada parla encertadament d'idees noves institucions abans de lluitar-se als extrems del col·lectivisme, sible a l'angoixa que ens fa ballar com ninots de fira. Aqueix cultivar el refracterisme i la postura crítica, quan no va orientat per una concepció integral de la vida, té el virtualisme psicològic de fomentar pànic i dubtes, per de retruc, i com és lògic en les reaccions, ajudar precisament la formació d'aquelles potències gregàries i despòtiques de les quals Josep M.ª Tallada diu allunyar-se. Sempre que s'estudien qüestions sociològiques cal tenir en compte, a més del problema específic, les reaccions instintives del públic lector. Aquesta contrastació ens explicaria una infinitat d'actituds inversemblants, desencadenades per moltes doctrines polítiques i socials. No és possible negligir el factor psicològic, i millor psico-biològic, en tot tema humà.

Si analitzeu les argumentacions del llibre «La Crisi d'una Civilització» us adoneu que la majoria és tornen subtils en posar-les a rova. El capítol primer, que és un extracte dels tòpics que circulen sobre la inquietud del món (com si abans haguessis estat un paradís) es fa ressò dels símptomes de decadència, bo i afegint-hi que no s'albiren enlloc els senyals de la nova civilització, com esdevenia en altres cicles històrics: Grècia, Roma, Cristianisme, Renaixement. Si la ciència, la tècnica, les arts i especialment l'arquitectura; a més de les fermentacions nacionals i espirituals, no expressessin ja un sentit original i superior de la vida, només caldria interpretar els sentiments de l'home modern per adonar-se que individualment pugnen per l'absoluta valoració personal ensens que s'ofereix espontàniament a la col·laboració internacional. Prescindim de matisos. Aques-

ta finalitat i plenitud de l'ésser, no és trobada en les civilitzacions anteriors, més que en els homes preclars; justament aquesta excepció avala el plantejament nostre. No ens combatem amb argumentacions polítiques. Les estructures polítiques vigents no expressen altrament que l'estat de febre d'una transformació més profunda. URSS ni Itàlia no seran mai res definitiu, si són una còpia, un tanteig. Som en un període de traspàs i així cal interpretar-ho en les manifestacions.

Diferim també en la interpretació dels fenòmens de decadència. Mentre Josep M.ª Tallada i altres comentaristes veuen les civilitzacions americana, russa, japonesa i el desvetllar indi i japonès com a manifestacions negatives de la civilització occidental, nosaltres creiem, precisament, que aqueixa diversitat expressa que aquells pobles han arribat assimilar l'esperit de les cultures Mediterrànies, germen de l'Occident, i com és just, humà i consegüent, es proposen viure el propi destí, assajar la pròpia personalitat. Fins per a imitar-nos en l'expansió, intenten imposar els seus exponents culturístics. Que aquest fet sostreu l'antic poder occidental, és evident i provat. Però cal reconèixer que no seria generós ni humà que nosaltres, per mantenir la il·lusió d'una eufòria liberal, ens entestessim a no dirir-nos de l'esclavatge dels altres pobles.

Si fins ara l'Occident havia exercit l'hegemonia mundial amb una cultura servida per l'esquadra anglesa, la intel·ligència francesa i el clientisme alemany, justament retorna l'hora en la qual Eurpa pot demostrar novament la seva capacitat directora. Cal un seny organitzador. Solament que avui cal desar els sobrentos imperialsistes i proposar-se declaradament una superestructuració espiritual.

Si Occident deixa les picabaralles de la prioritat en el comandament europeu, i les antipaties de veïnatge; si sense arribar a uns Estats Units d'Europa, sap situar cada nació en el lloc estratègic que li pertoca, es crearà una unitat espiritual amb potència suficient per a l'expansió, impregnació i cessari ja, a l'excés de vitalitat anàrquica, del nostre segle. Cal orientar l'impuls adolescent de la nova civilització per tal que no s'encogui en el barbarisme i hàgim de passar molts anys fins el retrobament de la categoria intel·lectual que avui usdefruitem.

Però no s'ha de confondre una idea orgànica d'Europa, regentada pels postulats d'una unitat espiritual, amb una unificació imperialista, tal com s'intenta des de Moscou, Roma-El Vaticà, Berlín, París o Londres. Mentre existeixi la prujia d'acaparar el poder i centralitzar-lo en un sol Estat, Europa minvarà la seva influència en profit d'Amèrica i Àsia, i la nova civilització restarà estancada com una endèmia, amb virulències semblants a la guerra del 14, afeblida per contrarrestar les invasions bàrbares.

A més a més, no es cregui ensopagar el ritme necessari a la vida internacional mentre es defugi l'humanisme eclòs per la Mediterrània. Ha penetrat massa al fons de la vida... ha expressat totes les possibilitats, per girar-s'hi d'esquena o contra seu. Per combatre aquest seny adquiit, els extrems adopten un universalisme absolut; tergiversen la necessitat religiosa de l'home i divinitzen la política d'ISMES. Enfront d'aquest concubinatge asquerós no hi cap altra actitud, que un retorn a la filosofia i a les deus clares. Una sàvia valorització de la potencialitat creadora de l'home. Una definició justa del sentit transcendent de la vida. Però això comportaria parlar de religió, i esperem fer-ho quan comentem aquella obra densa i múltiple, però unilateral i fòbica, que s'anomena «La nova edat mitjana», de Berdiaef.

J. PLANES MUNDET

A Maruja

Reina del barrio chino. Perfil agudo y bello del sucio claroscuro de la calle del Cid: este minuto, claro, que ha llenado mi frente de perdón y de odio, ha sido para mí.

Por el ciego estoicismo de la angustia que rie; por la pureza, roja, que da a esa castidad, que hay en quien cae batido por todos los insultos, sin morder el segundo pecado capital.

Tu desprecias las turbias virtudes rencorosas que odian la luz y ensucian la gloria del placer; que matan sobre cédigos y a Dios oran de día para poder de noche amar a Lucifer.

Las mismas que babearon, a traición, por tu carne para robarte luego la dignidad y el pan; compradoras de todo: desde el alma de Judas hasta el voto que abre la puerta celestial...

Y en una carcajada de odio y de impotencia, burlesca, dura y bella, te has dado toda entera, a la livida gloria del nùmen chulo y trágico que rie sobre la orilla donde la muerte sueña...

Aguda, clara, cínica, como el farol de Diógenes; al rebelde sufrida y al oprimor amarga; mejor que Pompadour, que en el estercolero de Epicuro te impones por bravura y por gracia.

Allí donde florecen con sus nudos disformes el placer injertado en todos los dolores; jardín letal, violáceo, que exhala esa ternura que el alma oscura y triste de Carrere conoce...

Por todas las feroces injurias que escupieron las honras sanguinarias en tu rostro, Maruja; por el cercano triunfo de tu humillado símbolo, no cantes, un momento, y atiéndeme, escucha:

Una lluviosa y fría madrugada de invierno, por tí caerá una lágrima inmortal y secreta, cuando en la sucia acera, de cara a una pared, con una risa absurda te hayas quedado muerta...

JUAN ANTONIO

LLETRES FRANCESES

Viatge a l'Illa dels Faisans

per Francesc Jammes

—Comprès, senyor Francesc Jammes.

—Anem fills meus, en marxa!

Ja estem instal·lats en el tramvia, on hi ha la dona d'un carrabiner, tan emblanquinada de polvos d'arroc, que hom diria tractar-se de la façana d'una caserna abans de la caiguda d'Alfons XIII; ulls d'una follia negra; i a les orelles, perles falses del tamany d'una rossella. Al seu costat, un vellet magre, calçat amb aquest cuire color de truita, que tan estimen els espanyols, fixa els seus ulls amb tanta obstinació damunt els seus peus, que hom el creuria en estat hipnòtic. Dues marxandes passen comptes, bescamviant bitllets, tan llardosos com són elles mateixes. Davant les meves criatures un vasc-america, vestit tot de negre, exhibeix una cadena de relotge que podria servir per amarrar a tots els «Cargadors Reunits».

Baixem al final de trajecte, davant un gran hotel, que ara sembla desert, i on un altre temps em reberen André Gide i la seva muller amb el més gran afecte. Reconeix a l'esquerra de l'esgronada, la làmpara de mal gust, un Apolo en bronze. Quan em mostrà la llacuna d'ombra d'aquest metall, Gide va dir-me: «A honor teu, un pitiroig habita aquest déu». Aquest record m'entristeix. Jo voldria, ja que el pitiroig és l'ocell del Calvari, que fes el seu niu en el cor d'André Walter.

Les meves filles i jo caminem per la sorra, semblant a un gran mirall que reflecteix les gavines cridaneres. Al davant, Fuenterrabia s'emmiralla en el nacre del cel i de l'aigua. El seu aspecte salvatge i calent de magrana, i amb el seu campanar, sembla talment una decoració per l'apart de noccs d'una princesa d'Astúries.

—Anem a esmorzar!
—Tornem a agafar el tramvia, i prompte arribem al petit hotel familiar del senyor Broca, més d'un tres quarts espanyol.

—Papà —em pregunta Anna—, veurem aquell senyor, saps, que s'assembla a aquella xibeca blanca que va capturar el senyor Bremond?
—Em penso que sí.

He comprès tot seguit que em parlava d'Unamuno, el qual, assegut ja a la seva taula, trinxa una cigala de mar, davant una sola botella d'aigua mineral.

—Què tal, com va això? —li pregunto, allargant-li la mà—
—Bé.

Ell s'aixeca, saludant amb la polidesa d'un Quixot les senyores que vénen amb mi. Bescamviem alguns mots.

—Sembla —dic jo— que a Portugal, és Larbaud qui m'ho escriu, el bombardier és dirigit per un astrònom?
—No tindria d'ésser mai de cap altra manera. Els seus ulls meravellous de nocturn, encerclats per llunes de cristal, llancen llampes.

Li demano, clar ell professà el grec

LLETRES CATALANES

ESTAMPES

Per Joaquim Pla i Cargol.

Il·lustracions de Feliu Elies.

Edicions Dalmau Carles i Pla.

Girona.

Heus ací un llibre en el qual el publicista gironí, En Joaquim Pla i Cargol, ens hi expandeix un tast de semblances remotes. «Estampes» és el títol que l'autor ha donat a aquest recull de narracions bíbliques. La proposta, que és descapdella en l'esmentat volum, està rublerta d'una clara i franca narrativa a l'ensem que les imatges líriques, que enriqueixen a la temàtica literària del llibre, es desenvolupen d'una forma homogènica i amb una pulcritud de fantasia i de concepció.

Hom gaudeix, llegint aquests capítols ben trobats, d'un esplai plàcid a l'esperit. Les coses i els personatges que s'encarnen en aquestes pàgines subtils, posseeixen quelcom de sublim i patriarcal i ens encisen per la manera com es tornen plàstics enmig d'una tonalitat lluminosa i transparent.

Remarguem, per llur vitalitat literària: «Pel camí de Bethània», «Gesmani» i «La diada de Paresevere».

Aquest recull de proses va dedicat amb record pietós i perdurable, a la bona memòria del malaguanyat historiador olotí i bon amic de l'autor, En Xavier Montsalvatje i Iglésies.

Feliu Elies —que com a publicista signa Joan Sacs i que com a caricaturista s'ha fet popular amb el pseudònim d'«Apa»— ha il·lustrat aquest llibre d'En Pla i Cargol amb uns dibuixos a la ploma que, dintre la línia semiacadèmica que tant i tan la caracteritzat a aquest artista català, soca i arrel, assoleixen una delicadesa extraordinària. Sobretot el que més excel·leix, en aquestes composicions artístiques de Feliu Elies, és el moviment i el dinamisme de tot el que mou en la càlida beatitud de l'ambient i de l'atmosfera que il·luminen a la intel·ligents il·lustracions que exornen a les «Estampes» de Joaquim Pla i Cargol.

J. MIR MAS DE XEXAS

a la Universitat de Salamanca, la seva opinió sobre un hel·lenista de França la reputació del qual està feta.

—Jo crec que la seva ciència és unament com la música, no té os.

Després d'haver menjat i begut, el home segons llur capacitat, sortim de l'hotel. I bentost remonem el Bidasoa amb la barca d'un vell conegut Josep Camino.

—Es recorda senyor Francesc Jammes, que fa trenta anys i més, que anava a esmorzar a Miramar, on estava hostatjat aquell comandant de Mac-Mahon, el qual donava lloc d'espanyol a una senyoreta de Bidasoa, i que durant una passejada amb ella es deixà robar el seu gos que era tan gros com un brau?

Jo callo, perquè m'enrecordo; perquè damunt aquesta aigua caminava com ell, el sofriment m'acompanya. Aquí, Carles Guerin em conta «L'Épave Funèbre», i l'any 1905 Paul Claudel m'ajudava-me en hores ben dures —llavors quan ell mateix acabava de sortir d'amb prou feines de les tortures de Tòccè indi.

—Senyoreta Maria, vostè rema molt bé! —diu Camino.

Ens apropem a l'illa dels faisans. Ella sembla sentir i veure plumes d'or esborrifades en l'esplendorós cloure de la tardor. Ajudo les meves col·legues a saltar de la barca. No tenen elles algun dret de ciutadania? La bella dre religiosa que les ensenya no ajuda a la fundació de San Cyr, on els alumnes interpretaren Racine davant el Rei Sol, el qual s'interessà tant, que Mme. de Maintenon va escriure al poeta «Les nostres damiselles han presentat Andromaca; l'han representat massa bé i no el representaran més.»

Certament, amb llurs capells una mica marcats, llurs senzills uniformes, Maria, Anna i Francesca, no evocaven gens els vestits adornats de flors, les altes perruques blanques, les pigues costat de l'ull. No evocaven millor Maria Teresa, semblant a un pompós ram de nuviatge.

Per tant, jo els pregunto.

—Qui de vosaltres tres vol ésser fianta de l'illa dels Faisans?

—Jo! —criden totes alhora.

(Traducció d'Agustí Pera.)

Visiteu les delicioses escultures de

Cèsar Cabanes

que «ARS SELECTA» de Terrassa presenta a

garbí

Pisca del Marquès de Camps, 7

i feu amable la vostra llar amb un dels diversos objectes d'art religiós i pagà, antic i modern que s'exposen.

Obertura: 5 maig 1934
Clausura: 19 »

LUIS AUDOUARD, Odontòleg, participa als seus clients el trasllat de la seva clínica al CARRER DE CIUTADANS, 8, PRAL. Telèfon 152. - GIRONA

CRÒNICA

CULTURA

El proper dilluns, dia 7, al saló d'actes de l'Escola Normal, l'inspector de primar Ensenyament senyor Josep Casanueva, dissertarà sobre "L'educació de la personalitat".

LETRES DE DOL

Ens hem assabentat que a Santiago de Chile ha mort el nostre estimat mestre i fervent republicà de tota la vida En Joan Gispert, el qual durant molts anys havia estat el líder dels republicans del veí poble de Salt.

MOTOS D'OCASIO

- 3 BSA 2'50 CC lenta
3 BSA 3'50 CC lenta
1 BSA 500 CC ràpida.
3 Triciclos reparat
Totes amb instal·lació elèctrica.

ART

ATENEU DE GIRONA

L'Exposició Mascort - Josep Maria Mascort ha ajornat a petició de la Junta de l'Ateneu, la clausura de la seva interessant Exposició fins al divendres, dia 11 d'aquest mes, en què l'illustre Trio Civil donarà un concert a la sala d'actes de la dita entitat, amb la col·laboració de l'exquís cantant senyoreta Elvira Guasc.

UNA EXPOSICIO A "GARBI"

CÉSAR CABANES BADOÇA
Des de demà serà hoste de la nostra ciutat, el qual ens ve voltat del bagatge espiritual de part de les seves obres, ja que solament ens serà donat veure l'escultura. Perquè César Cabanes, treballador incansable, lluitador sempitern, conrea amb el mateix ímpetu que l'escultura, la música i les lletres.

La Canastilla d'Or

Té el gust d'ofereir a la seva clientela un extens assortit de capells de primavera per a Sra. i nena.
Rambla Llibertat, 17
GIRONA

Viatje a PARIS amb autocar

AMB MOTIU DE LA CELEBRACIÓ DE LA "FIRA DE PARIS"
10 dies de viatge, visitant diferents poblacions de França.
Sortida de Girona el dia 12 de Maig.
Preu per persona . . . Ptes. 517
Per detalls i inscripcions dirigiu-vos a l'Entitat Organitzadora
VIATJES MARSANS, S. A.
SUCURSAL DE GIRONA
Plaça de Sant Francesc 18 - Telèfon, 127

AJUNTAMENT

Nota de l'Alcaldia:
Per existir pendents de cobrament gran quantitat de rebuts a càrrec de contribuents, deutors a l'Ajuntament d'aquesta ciutat, per diferents conceptes, tant del corrent exercici com d'exercicis anteriors i per ésser ferm propòsit de la Comissió de Govern normalitzar ràpidament la recaptació de tots els tributs i arbitris municipals, aquesta Alcaldia es troba en el cas d'aconsellar a tots els contribuents als quals els funcionaris recaptadors del Municipi presentin rebuts per a llur recobrament, que els paguin a l'acte d'ésser-los presentats, devent advertir als que per absència o altres causes no els satisfacin en tal moment se'ls hi deixarà un avis d'aquesta Alcaldia assenyalant-los un termini per a què puguin passar a pagar llurs descoberts a l'Oficina Recaptatòria de la Casa Consistorial, i que una vegada transcorreguts els terminis fixats en dites paperetes es procedirà seguidament a la recaptació dels referits rebuts per via d'apremi.

NOTÍCIES

Just homenatge.— Entre els lluitadors d'En Carles a La Bisbal, el 6 d'octubre de 1869, figura una heroica jove de Vilagostera, Isabel Vila, de la qual parla Carles Rahoia en els seus llibres "Vides heroiques" i "Breviari de Ciutadania".
L'Ajuntament de Vilagostera, en homenatge a la memòria d'aquella simpàtica heroïna republicana, ha acordat donar el seu nom a un dels carrers de la localitat.

Avui, a les 10 de la nit i al Teatre Municipal, l'Associació de Música celebrarà el sisè concert de son XIIè. curs, que ha estat confiat a la famosa violoncellista russa Raya Garbousova. Aquesta eminent artista, acompanyada al piano per l'excel·lent pianista Alexandre Vilalta, interpretarà el següent programa:
1.ª part. Sonata en sol menor, Haendel; Suite en sol, J. S. Bach (violoncel sol); Adagio i Allegro, Boccherini.
2.ª part. Phantasiestücke, Schuman; Sonatina en la, Weber.
3.ª part. Melodia, Txaxikovsky; El vol del borinot, Rimsky-Korsakoff; Malaguena, Albéniz; La dansa del diable verd, Cassadó.
Els amants de la bona música que, no essent socis de l'Associació, desitgin admirar aquesta artista excepcional que és Raya Garbousova, podran inscriure's com a tals a Casa Busquets, Rambla de la Llibertat, fins a les vuit de la nit, i a l'hora del concert al vestíbul del Teatre.

Dimarts vinent, dia 8
Marcos Redondo

Ahir a l'estació de Llansà, en passar l'express, es posà dret en mig de la via Pere Junoy Pons, quedant completament destruït.

La guàrdia municipal urbana ha dipositat a la Majordomia municipal unes claus amb cadena, trobades a la via pública.

La senyora Pilar Huguet, del carrer Albareda 16, ha dipositat un moneder de senyora, contenint una quantitat en metàl·lic.

La senyoreta Puntonet ha dipositat una xapa amb les inicials J. R. i numerada.

El senyor Joan Pagès una escriptura de capitols matrimonials, a nom de Joaquim Arderiu i Perpètua Sitges.

COMANDANCIA DE LA GUARDIA CIVIL DE GERONA ANUNCIO

El pròxim dia 6 tindrà lugar en la casa quartel de esta capital la subasta de varias escopetas de caza y 600 kilogramos de chatarra resultante de la destrucción de otras armas, intervenidas por la fuerza de esta Comandancia.

Lo que se hace público para general conocimiento.
Gerona, 3 de mayo de 1934.— El primer jefe, Ignacio López.

VIATJANT o corredor, coneixent mercaderies de la provincia es sol·licita amb referencies.— Escriure a L'AUTONOMISTA 561.

Ha estat atès en el Dispensari municipal pel metge senyor Ros, el nen Josep Martínez, domiciliat al carrer d'Ullònia 13, d'una mossegada de gos al muscle dret.

El dit ca ha passat al dipòsit d'observació.

Dimarts vinent, dia 8
Marcos Redondo

Ha estat denunciada Dolors Rovira, veïna del carrer d'Ullònia, per haver maltractat i amenaçat a Francesca Miró.

DELEGACIO D'ORDRE PUBLIC

Greus incidents a Puigcerdà.— A les nou del vespre d'ahir — ha dit el senyor Prunés als periodistes — el sergent de la guàrdia civil de Puigcerdà va comunicar-me que de la presó d'aquella població s'havien fet escapols cinc presos, essent detinguts dos d'ells a les cinc de la tarda: un fou detingut per la policia i l'altre pels carrabiners.

En ésser novament reclosos aquests dos, un oficial de la presó va maltractar violentament a un d'ells el qual donà forts crits de dolor. Això motivà que els veïns es donessin compte de què a la presó succeïa quelcom anormal i de seguida es sapigué per tota la població que a la presó passaven fets violents.

Immediatament s'organitzà una manifestació que s'estacionà primer davant la presó per tal d'assabentar-se del que succeïa. Assabentats els manifestants de què havia estat maltractat un pres, començaren a tirar pedres contra l'edifici trencant tots els vidres. Aquesta manifestació inicial la formaven en sa major part dones i criatures, i més tard fou augmentada amb els obrers que sortien del treball.

Els manifestants, després d'abandonada la presó es dirigiren a l'Ajuntament i al Jutjat per tal de protestar dels atropellaments que s'havien comès contra el pres de referència. L'Alcalde i el Jutge disposaren que una comissió de manifestants, juntament amb dos metges, es personessin a la presó a fi de comprovar els fets denunciats i ensenys veure si les ferides que pel que semblava li havien estat produïdes a un pres eren greus. Entre tant davant la presó continuaven uns quants individus en un estat d'ànim excitadíssim.

Una vegada arribats els comissionats i els metges, entraren a la presó i comprovaren que en efecte un dels presos havia estat maltractat, si bé les lesions que li foren produïdes no eren pas tan greus com en un principi s'havia cregut.

El guardià que agredí al pres, aprofitant la visita dels comissionats i dels metges i també la confusió que hi havia davant l'edifici, desaparegué ràpidament precisament pel mateix forat que els cinc presos alludits havien fet en una de les parets per evadir-se. A desgrat de la confusió, però, fou vist pel públic el qual se n'apoderà, donant-li una pallissa molt violenta i causant-li ferides molt greus.

Tant aquest com el pres que per aquest havia estat maltractat han hagut d'ésser hospitalitzats. L'estat del primer, però, és molt més greu que no pas el de l'altre.

En ocórrer aquests fets, es trobaven absents de Puigcerdà el sergent de la guàrdia civil i l'Alcalde, circumstàncies que féu que el Comissari d'Ordre Públic no tingués notícia del succeït fins a les nou del vespre.

PER TELÈFON

SERVEI DE L'AGÈNCIA FABRA I DELS NOSTRES CORRESPONSALS

BARCELONA

ALDARULLS A PUIGCERDA AMB MOTIU DE LA FUGIDA D'UNS PRESOS

Barcelona, 4.— El Conseller de Governació ha dit als periodistes que el Delegat d'Ordre Públic de Girona li havia comunicat que de la presó de Puigcerdà s'havien escapat cinc presos, dos dels quals foren detinguts per la força de carrabiners i reintegrats a la presó, on un oficial de guàrdia els va agedir, corrent tot seguit la veu pel poble de què l'havien mort, i en vista d'això el poble va formar una manifestació que va començar a cridar, volent assaltar la presó i trencant tots els vidres de la mateixa, però gràcies a l'alcalde que va ordenar tot seguit la concentració de forces i aconseguir convèncer al poble de què no era mort el ferit, entrant a la infermeria de la presó una comissió per a convèncer el tot de què el que deia l'alcalde era veritat, els ànims es calmaren.

Avui —ha afegit el senyor Selves— hi ha tranquil·litat a Puigcerdà. He ordenat l'obertura d'una informació per a veure el que hi ha de cert sobre el particular i perquè el director d'aquella presó i el cap de la guàrdia civil un fet ocorregut a la una de la tarda me'n donaren compte a la una de la nit.

DE L'ATEMPTAT CONTRA UN PATRO A IGUALADA

Barcelona 4.— Han sortit cap a Igualada sis agents de policia encarregats d'esbrinar el succeït ahir amb motiu de l'atemptat de què fou víctima el patró senyor Casanoves i el mateix temps per a informar sobre l'estat de pertorbacó de les masses obreres d'aquella població.

JUTGES QUE PRENEN POSSESSIO

Barcelona 4.— Els nous jutges municipals s'han possessionat de llurs càrrecs.

COCAINA I MORFINA

Barcelona, 4.— En el Port ha estat agafat Ramon Polo Tormo que portava una quantitat de morfina i cocaïna.

CAP A FIGUERES

Barcelona, 4.— El senyor Companys ha rebut els periodistes i els hi ha dit que demà marxava cap a Figueres i que per tant no hi haurà Consell fins el dilluns.

Ha afegit que havia rebut la visita del senyor Hurtado.

DE MADRID

Barcelona, 4.— Han arribat de Madrid el senyors Cambó i Tomàs i Pierna.

Centre d'Organitzacions Comptables

Apertures, tancaments i revisions de llibres de comptabilitat.

OFICINA CENTRAL Fontanelle 9 BARCELONA
DELEGACIO DE GIRONA Puigada al Pont Pedra, 3, 2on

Confecció d'inventaris i balanços Formularis especials per la creació o ampliació de fitxers.

Cal fer constar —ens ha dit el senyor Prunés— el zel i la prudència de les autoritats de Puigcerdà, els quals amb el seu procedir evitaren que els fets adquirissin un caire més violent.

A les deu de la nit s'aconseguí que els manifestants es retirassin en llurs domicilis, restablint-se completament la normalitat.

A la presó de Puigcerdà solament hi ha quedat un pres, car, durant els fets ocorreguts se'n feren escapols dos més dels que en ella hi havia.

De Ripoll foren enviats a Puigcerdà l'oficial de linia de la guàrdia civil i a més cinc guardies. El primer té ordre de fer un informe detallat de tot l'ocorregut a fi i efecte d'exigir les responsabilitats que siguin del cas.

Segons ens ha dit el senyor Prunés, l'oficialitat de la presó alega que l'oficial esmentat atropellà al pres de referència perquè aquest es resistí a deixar-se registrar en ingressar novament a la presó.

PARA VENDER casa planta baixa con jardin libre de censos, situada en la calle Julián de Chia (detrás de la calle del Carmen). Razón, Carmen 73.

ALLIBERAMENTS
Barcelona, 4.— Han estat alliberats quatre dels detinguts amb motiu de la crema de tramvies a la cotxera del carrer de Borrell, dos dels quals ja eren detinguts i els altres dos foren agafats aquesta matinalada.

MADRID

EN GIL ROBLES I LES LEGIONS FEIXISTES DE "ACCION POPULAR" VOLEN ACATAR LA REPUBLICA I PREPAREN LA GRAN XARLOTADA

Madrid, 4.— A les penyes polítiques madrilenyes és tema de totes les converses el rumor — amb tots els fonaments de veritat— de què Gil Robles vol acatar la República en data immediata.

L'heroi d'El Escorial ha dit als seus legionaris de "Accions Popular" que cal fer un acte públic d'atacament a la República, acte que tothom creu és un escambell per agafar el poder.

Gil Robles — tipus perfecte del jesuïta — vol governar sigui com sigui. Ara es disposa a passar per damunt del cadàver de les conviccions monàrquiques fermament arrelades en tots els populistes que el segueixen.

Gil Robles pensa que tots els mitjans són licits per obtenir el fi que es proposa. Aquest fi és la presidència del govern que deuria substituir el del senyor Samper.

Gil Robles ha fet — ara — la seva frase, com — ahir — la feu el senyor Cambó: República? Monarquia? Poder!...

La maniobra de Gil Robles i les seves legions feixistes de A. P. ha despertat arreu la més viva expectació i els comentaris són apassionadíssims i per tots els gustos.

Amb aquest motiu ha estat molt comentada la següent frase d'un conseqüent olicte republicà: —Està a punt de caure un baluard de la democràcia.

CALVO SOTELO, HOME RESERVAT

Ha arribat Calvo Sotelo a Madrid. Totseguit ha estat abordat pels informadors però l'home de la Dictadura s'ha negat a fer cap mena de manifestació.

—No vull dir res — ha repetit mantegades vegades. Ningú ha pogut treure'l de la reserva absoluta.

Es veu que Calvo Sotelo un cop a Espanya ja no té res a dir.

DILLUNS ARRIBARA EN MARCH

Dilluns arribarà a Espanya l'antic evadit de la presó d'Alcalá d'Henares senyor March.

ELS METALLURGICS VOLEN CONTINUAR LA VAGA

En el cine Pardiñas s'ha celebrat una magna reunió dels metallúrgics en vaga. Hi han assistit uns set mil metallúrgics. Per unanimitat s'ha convingut continuar la vaga.

UN ESTUDIANT MORT

En el carrer Ancha de San Bernardo un estudiant anomenat Pere Gono ha disparat dos trets a un altre estudiant company seu.

No es diu el nom d'aquest estudiant que morí a l'acte però se sap que es persona coneixedíssima a Madrid.

Els mòbils de l'homicidi són purament personals i particulars.

ONSELL DE MINISTRES. — DOS NOMENAMENTS

S'ha celebrat Consell de ministres. A l'entrada no han fet manifestació de cap mena, però a la sortida han dit que s'havien despatxat varis assumptes de trmit i s'havien signat diversos nomenaments.

Entre aquests, figura el de sots-secretari d'Estat a favor de Josep Agnaga. El substituït en aquest càrrec ha estat designat per a ministre plenipotenenciari de La Haya.

LA LLEI DE CONTRACTES DE CONSTRUCCIO REU CATALANA AL TRIBUNAL DE GARANTIES

També s'ha manifestat a la sortida del Consell que el govern sense cap perjudici ni esperit favorable o desfavorable havia tramès al Tribunal de Garanties Constitucionals la llei de contractes de conreu del Parlament català.

SUBSCRIPCIÓ:

Girona, 2 pts. mes, i comarques, 6 pts. trim. — Resta Espanya, 12 pts. sem. Gibraltar, Portugal i América, 32 pts. any. — Països U. Postal, 42 pts. any. Altres països, 60 pts. any.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS: PREMSA, 4 i 5. — TELÈFON 121 — GIRONA

OBSERVACIONS:

Tota la correspondència al Director. Dels escrits publicats en són responsables els autors. — No es tornen els originals. — Anuncis, reclams, remissions i esqueles segons tarifa.

(Ve de la primera plana) símbol que hace mantener en pie a todo Cataluña, para cortar el paso a la tiranía de las derechas y para que contribuya a la salvación de la República.

El día 29 de abril de 1934, es otra fecha que habrá que señalar con gran relieve. La manifestación antifascista de Cataluña, debe servir de ejemplo a las demás regiones, a los demás pueblos de España, para que se levanten y salgan al paso al fascismo y a cuanto entrañe una debilitación del más puro sentido liberal y democrático de la República. Esta manifestación ha sido un aviso que deben tener muy presente los más altos poderes del régimen.

El contraste es bien significativo: Los diez mil reaccionarios de El Escorial representando a toda España negra, en frente de los ciento cincuenta mil hombres liberales de Cataluña, congregados en Barcelona.

JOSE GAYA PICON

Barcelona, 29 de abril de 1934.

CITROËN

Nou concessionari exclusiu per les comarques gironines

JOAN ANDREU FRIGOLA

Avinguda 20 de Juny, 1 i 2. - Telèfon 436 — GIRONA

—ES TRASPASSA local propi per a magatzem i per tota classe de comerços, molt ben situat.— Raó en aquesta Administració.

—A PALAMOS es ven un Buich 7 places, un Citroen 7 places, un Gray 2 places, junts o separats. Molt bones condicions, barat. Pau Iglesias, 1.

—EN LLOC cèntric de la Rambla cedeixo espaiosa habitació.— Per a informes, Ciutadans 14, sabateria.

RADIO GIRONA

E A J — 38

Programa per avui

Emissió de nit

A les 19.— Obertura. Senyals horaris pel carillon. — Música en discos.
A les 20.— Servei Meteorològic facilitat per l'Institut de Girona. Música en discos.
A les 20.45. Reportatge i notícies de premsa retransmes des de E. A. J. 15 Ràdio Associació de Catalunya. Informació financiera. Canvis de valors i monedes.
A les 21.— Hora oficial.— Retransmissió del Noticiari "Studebaker" del matx Paulino Uzcudun-Max Schmelting
A les 22.— Retransmissió des de l'emissora E A J 15 Ràdio Associació de Catalunya: Recital per la pianista Isabel Martí Colín.
A les 22.45.— Concert per l'Orquestra de Ràdio Associació.
A les 23.30.— Fi de l'emissió.

Programa per a demà

Emissió de sobretaula
A les 13 — Obertura. Senyals horaris pel carillon.
Vint minuts per als infants. Lectura de rondalles — Música en discos.
A les 14. — Hora oficial.— Retransmissió des de E A J 15 del "Noticiari Philips" — Música en discos
A les 15.— Fi de l'emissió.

Consultori de Patologia Digestiva

Dr. F. Font Miralles

En-Matge de l'Hospital de La Santa Creu Sant Pau de Barcelona

Malalties de l'Aparell Digestiu i Nutrició

RAIGS X

Horas de consulta:
Dimarts, dijous i Dissabtes, de 3 a 6.
CARRER EXHIBENTS, 10, 2.ª, 2.ª (Ave Maria)
Telèfon 351

AGUA AMER PALATIN

La mejor de las mejores Aguas de Mesa

Carbónica natural - Aperitiva - Digestiva - Diurética

Pídala en **HOTELES, COMEDORES y FARMACIAS**

DIPOSITARIO GENERAL:

HOTEL DE ITALIANOS, Ciudadanos, 16

AIGUA MINERO - MEDICINAL Y DE TAULA

ORIÓN

oligometàlica, radiactiva, la més fluorurada d'Europa
Sedant del sistema nerviós
Antifermentativa i desinfectant de l'aparell digestiu i de les vies urinàries

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR

MERCEDES ELECTRA

La más rápida. 20 copias a la vez.

con TABULADOR AUTOMÁTICO,

Mercedes Expres, núm. 6

y **FAVORIT**, últimos modelos.

MERCEDES PORTÁTIL

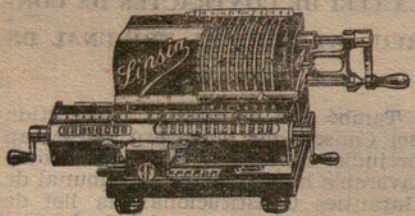

Calculadoras «LIPSIA»,

sumadoras y para todas las operaciones.

► Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

LA CASA R. GUICH CAROL

ha fet la presentació de NOVETATS per a PRIMAVERA i ESTIU, en BRUSETES, SUETERS, VESTIDETS, etc. per a Dona i Nens, i altres confeccions de punt a PREUS DE PROPAGANDA.

VISITEU ELS APARADORS

FÀBRICA DE GÉNERES DE PUNT

MOLT aviat inauguració de la secció de CAMISES A MIDA

Proveu la nostra CAMISA POPULAR al preu de 5'25 pessetes

MITGES de SEDA, malla molt fina

i de duració a 3'75 pessetes parell

Esperem que les persones de bon gust, que saben valorar les nostres ofertes no deixaran de visitar-nos.

CARRER DE JAUME I, NÚM. 10 (Gran Via)
ENFRONT L'ESCOULA NORMAL DE MESTRES

AQUESTA CASA NO TE SUCURSAL

OBJECTES PER A REGAL!

Els millors preus
El més gran assortit

Magatzems ESCATLLAR

RAMBLA, 30 — MERCADERS, 6-7-9
GIRONA

AGUA MINERAL NATURAL

VICHY CATALAN

DIGESTIVA EXCELENTE PARA MESA